Td023_22

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω[1] ξένος
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ’ς
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ’ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες ν’ αλλάξουν παντριμένες
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
και στο στασίδ’ που ίστεκε ν
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της
βλέπει τον τόπο τ’ αδειανό
βλέπει τον τόπο τ’ αδειανό και το στασίδι τ’ μαύρο.
Αχ δεν είδιετε δεν άκ’σετε
δεν είδιετε δεν άκ’σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε
αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ’ κάθονταν
στο κεφαλάκι τ’ κάθονταν κάθιτι γράφ’ κι λέει.
Ν’ άιντε πουλιά μ’ στα μέρια σας
ν’ άιντε πουλιά μ’ στα μέρια σας χιλιδόνια στ’ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

Εδώ ξένος κι εκεί ξένος πούθε κι αν πάνω ξένος
να πάνω κάτ’ στα κάτεργα κάτω στο Πιτροχώρι
να κάνω μήνες δώδικα και χρόνια δεκαπίντι
να έρθει χρόνος κι Αϊς-Γιώργ’ς πρώτη γιορτή του χρόνου
ν’ αλλάξουν νιοι ν’ αλλάξουν νιες ν’ αλλάξουν παντριμένες
ν’ αλλάξ’ κι μένα μάνα μου να πάει στην εκκλησία
τηράει δεξιά τηράει ζερβιά τηράει κι ανατολή της
βλέπει τον τόπο τ’ αδειανό και το στασίδι τ’ μαύρο.
Δεν είδιετε δεν άκ’σετε το γιο μου τον χαμένον.
Αλήθεια μεις τον είδιαμε αλήθεια τον ακούμι
μαύρα μπουλιά τον έτρωγαν κι άσπρα τον τροϋρνούσαν
ένα πουλί καλό πουλί δεν τρώει δεν τροϋρνάει
στο κεφαλάκι τ’ κάθονταν κάθιτι γράφ’ κι λέει.
Ν’ άιντε πουλιά μ’ στα μέρια σας χιλιδόνια στ’ς φωλιές σας
καλόν υγειά σας φίλοι μου.

[1] να πάνω= να πάω